Poustevník na skále svatojanské.

Román z pobřeží od Emilie Flygaré Carlénové.

PŘELOŽIL HUGO KOSTERKA.

DÍL II.

Pokračování.

Psaní z obchodního domu z Goeteborgu, s nímž Georg k vůli svým obchodům byl ve spojení, přineslo as před sedmi měsíci zprávu, že paní Rebecka odešla k věčnému odpočinku. A před svou smrtí poslala témuž obchodnímu domu psaní se žádostí, aby je odevzdal kapitánu Letslerovi.

Toto psaní, napsané několik týdnů před úmrtím stařeniným, ohlašovalo staříkovi neobyčejně něžnými a srdečnými slovy, že nastuzení, z počátku velmi nepatrné, nabylo takové převahy, že ona uznává, že bude nucena zříci se potěšení, že by se kdy setkala na tomto světě s tatíkem, ale že za to bude shledání na onom světě tím milejší a veselejší.

Též v tom psaní vypravovala, že přijala skromnou ženu k ošetřování sebe a že často ve svých modlitbách vřele děkuje Bohu, že stařík je nyní na cestách s jediným milým přítelem, který mu zbude, až zde jí nebude, neboť "ví Bůh, tatíku," končila ctihodná žena, "jaký bych byla měla klid, kdybych tě zde zanechala samotného ve smutku po mně! Nyní jsem úplně klidna a žehnám ti za všechny blažené dny, které jsem s tebou zažila. Pravím ti také, abys se nekormoutil proto, že's nebyl u mne přítomen! Tys přece vždy věřil mým slovům, tatíku, a uvěříš jim ještě i nyní, když ti řeknu, že je tohle přec jen nejlepší. Milé tušení mně napovídá, že nepotrvá dlouho a že mne vyhledáš, a kéž tě kapitán, kterého jsme oba, ty i já, milovali, když byl hochem, miluje a váží si dvojnásob. Pozdravuj ho a řekni mu, že naň vzpomínám v posledních svých okamžicích, na něho, na toho poctivého, mladého pána, avšak moje poslední myšlénka bude patřit jen tobě, — a proto přijmi srdečné s Bohem od své věrné Rebecky."

Toto psaní, odevzdané Georgem s neobyčejnou šetrností, zlomilo síly staříkovy.

On ovšem nikdy přímo neřekl, že lituje, že se kdy na stará kolena vydal na moře, avšak Georg pozoroval, že on, nedbaje posledních slov stařeniných, nicméně toho lituje, a že dříve neobyčejně silný a čilý stařík byl by se rád vzdal několika svých nejlepších let, kdyby mohl navrátit poslední dvě uplynulá léta a mohl ještě jednou sedět po boku drahé Rebecky—ba s velkou radostí by cupoval dvacetinásobné porce drobných hedvábných hadříčků, kdyby mu bylo dopřáno této radosti.

Ale nyní je domek prázdný; jeho věrná Rebecka je v hrobě. "Kéž mohu brzo přijít k ní!" bylo nyní jeho tajným přáním.

Mezi kapitánem a kormidelníkem briggy Elviry-Kornelie byl neobyčejně přátelský a upřímný poměr, že jeden nemohl pociťovat zármutek, aby jej zároveň necítil druhý.

Georg neodvažoval se často odbočiti s rozmluvou na rány staříkova srdce, ale stalo-li se to někdy, nebylo nikdy opomenuto poukazování na utěšující a povzbuzující loučení paní Rebecky. Žádný syn nemohl prokazovati otci tolik pozornosti, jako prokazoval Georg starému korouhevnímu lodníku, a tato pozornost se zdvojnásobila, když Georg pozoroval, že bambusový Olle stále méně je užíván, znamení, že sžíravá touha v prsou staříkových dusí všechny staré žádosti.

"Nyní zasluhuješ již, kamaráde Stormbome, sedět v klidu doma v malém hnízdě, které si společně zbudujeme, jako moje reservní plachty potřebují, aby byly opraveny zkušenou rukou tvou," řekl Georg, blíže se k staříkovi a poklepávaje mu na rameno."....Ale vidím snad špatně, či nemáš, brachu, parádní kabát pod kazajkou. Mně se zdá, vyžuhuje ti hoglandská medaille."

"Ano, oblekl jsem si jej dnes na sebe," odvětil stařík a vzpřímil se silou, které zřejmě přibylo vzpomínkou na dobu, kdy toto čestné vyznamenání byl získal, "oblekl jsem si jej, neboť mám dnes 19. října, výroční den mojí svatby s nebožkou Rebeckou."

"Ach, nejdražší kamaráde, tak vypijme dnes zdravici na počest nejctihodnější ženy, jakou jsem kdy poznal. Blažen, kdo může současně s tebou, kamaráde, říci: Měl jsem nejlepší podíl!"

"Ty mne rozcitlivíš!" poznamenal stařík rozechvěným hlasem. "Rebecka byla nejlepší žena, kterou kdy Bůh stvořil, a ač mně nyní sklenice už nechutná tak jako dříve, děkuji ti nicméně, že's navrhl tento přípitek! Ostatně patří nyní starý Stormbom již do starého haraburdí: dostane-li některý z hochů ránu, tváří se, že se chvěje jen z pouhého respektu. A je-li někde zapotřebí rychlé pomoci, u páky nebo jinde, a já tam přiskočím, abych pomohl, hned mne žádají, bych byl tak laskav a "uhnul se." Tohle všechno, můj nejmilejší kapitáne, třebas je to běh světa a času, seslabuje nitro starého námořníka, který byl po celou svou dobu zvyklým být v podobných případech vždy na prvním místě!"

Dokončiv tato slova, upjal stařík kazajku těsněji kolem svého těla a znovu usedl.

"Kamaráde, tys dnes neobyčejně rozladěn!" poznamenal Georg a usedl vedle staříka. "Nemysli nyní na to, co jmenuješ během světa—vždyť mně a všem ostatním námořníkům daří se nejinak! Síla a mužný věk nevytrvají na věky: u tebe, brachu, vytrvaly ostatně déle, než u jiného. Místo toho představme si raději útulnou komůrku, kterou, kamaráde, budeš obývat v domě, v němž rozložím své rodinné bůžky. Vlastní otec není tak vážen, jako jsi—ty ode mne!"

"Byl's vždycky takovým k starému Stormbomovi: pravým synem, co se týče cti a lásky! Vážím si tě neobyčejně, kapitáne, avšak netoužím již po nějakém pohodlném pokojíčku na soumi. Zde, za zábradlím, chci mít svůj domov: na moři jsem žil a na moři chci též umřít, je-li tak ustanoveno Pánem Bohem. Ostatně všichni moji přátelé z mládí dávno se tam už uchýlili."

Georg mlčel několik okamžiků.

Ale v tom spustil stařík obvyklým rázným námořnickým hlasem:

"Ta prokletá mlha je příčinou, že máme již večer. Myslíš, že spatříme maják Kulle ještě před první noční hlídkou?"

"To nevadí, kamaráde! Podle mého výpočtu, mineme Anholt před osmou a dá-li Bůh, uvidíme snad, jak pravíš, kamaráde, maják Kulle před půlnocí."

"Jednej jak chceš, kapitáne, avšak chceš-li poslechnout mé rady, počkejme do rozšeření a zatím, poněvadž vichru přibývá, uchýlíme se někam."

"Ne—ačkoliv dlouho spolu pluje me, neslyšel jsem jaktěživ, že bys mně, kamaráde, kdy dal takovou opatrnou radu—já abych vyčkával, když je příznivý vítr a nezvlněná hladina."

"Hm, hm, poznávám, že máme silný vítr."

"Pouze svěží vánek, kamaráde, a proto nechci protahovat cestu. Než nezlob se proto na mne!"

"Ach ne, rozhodně se nezlobím! Bůh ostatně zařídí vše, jak sám chce."

Mladý, statný námořník usmál se v nitru strachu staříkovu, kterýž připisoval pouze jeho celkové sklíčenosti.

Když byl kapitán na Elviře Kornelii ještě jednou se přesvědčil o směru a dal rozkaz, aby malá plachta byla skasána, sešel se staříkem dolů do kajuty.

Hned při vstupu byl přivítán vlastní podobou zrcadlící se v zrcadle, upevněném zrovna naproti dveřím, po jehož obou stranách byly postaveny dvě přihrady na knihy. Stěny měly barvu dubovou, jsouce natřeny nejjemnější lakovou fermeží, a všechny panely, jakož i ozdoby kol upevněných skříní byly pozlaceny. Na mahagonových přihradách třpytily se ve svých otvorech křišťálové sklenice a pravé čínské šálky. Zelené záclony zacláněly malou ložnici kapitánovu a na pohovkách a stole byly rovněž zelené pokrývky a nad těmi visely londýnská patentní střelka a pěkná bronzová lampa.

"Rozdělat oheň v krbu, vařící vodu, dvě sklenice a láhev jemného rumu, vše postavit na stůl!" takový rozkaz dal kapitán kajutnímu strážci.

"Zde je studeněji než jindy u večer," poznamenal Stormbom a přiložil hubené ruce blízko k ohni, "či snad proudí má krev nyní líněji než jindy?....Zařídil jsi směr lodi tak, abychom alespoň přirazili k Anholtu?"

"Ano, kamaráde, mineme ho v dáli asi půl míle od něho."

"Dobře!"

Nyní zazvonily sklenice na počest paní Rebecky. Ale ani tento předmět neodvrátil neklid z nitra staříkova. Po chvíli vyjádřil se takto:

"Nešel bys, kapitáne, nahoru a nedal rozkaz plout zpět, abychom se přesvědčili, kam žene proud?"

Georg šel okamžitě na palubu, patrně však jen proto, aby byl staříkovi po vůli.

Když byl po svém návratu staříkovi sdělil uspokojivé zprávy, řekl mu:

"Kamaráde, měl bys si dnes večer ulehnout dříve, abys si odpočinul, než nastane tvoje hlídka!"

"Eh ne, mohu být vzhůru i za tvé i za své hlídky....Ale co tam v koutě praská....na mou duši, snad se dostala krysa do kajuty."

Byla to skutečná pravda. Nedbajíc ohně v krbu a přítomnosti obou mužů, hlodala právě zabloudilá myš u dveří: patrně sem byla nahlédla ze zvědavosti, avšak uznala za výhodnější opustit rychle tuto vznešenou místnost.

Georg chopil se pohrabáče, aby zbavil kajutu nezvaného hosta, ale Stormbom rychle odstrčil jeho ruku a prosil ho pro Boha, by ji nechal. Tato rada přišla však již pozdě: rána byla dobře mířena.

Georg zazvonil. Kajutní strážce odnesl padlého nepřítele.

S vypočítavým pohledem pozoroval Stormbom mladého kapitána.

"Zabití myši," řekl, "považoval jsem nejednou za předzvěst neštěstí, a neznamená nic dobrého, když tato zvířata vyhledávají palubu."

"Slýchával jsem sice nejednou totéž, avšak nejsem s to věřit to. A pověz mně, kamaráde, zda-li sám dovedeš si představit, že by Bůh trestal ztroskotáním proto, že jsme náhodou zabili myš, anebo když myším najednou napadne vyjít si na čerstvý vzduch na palubu, aby to hned znamenalo zlou předzvěst?"

"Ano, přiznávám se, věřím v obé: zakusil jsem to ostatně sám. Jako hoch jel jsem jednou na obchodní lodi ruské. Minuli jsme Gibraltar, počasí bylo pěkné a všichni jsme seděli u své práce, když v tom kapitán přišel na palubu s pastí, do níž se chytla myš. Proklínal hůř než Turek, že mu ta čertovská bestie prokousala díru v novém kabátě, a ze zlomyslnosti, která, nechápu, že mohla baviti křesťana, umínil si trápit ji způsobem, který nám, hochům, působil velké potěšení. Starý Čuchonec se vyjádřil, že kdyby mu bylo dovoleno, zničil by všechny myši na lodi. Mužstvo i kapitán dali se do smíchu a kapitán mu slíbil lahev rumu, jestli do večera zabije deset kusů. Nu a ten odpověděl, že nechce platu, jestli se mu to podaří, avšak chceli kapitán dát mužstvu veškerému napřed dvojnásobnou porci, že je ochoten podrobit se pětadvaceti nejlepším ranám, jestli do šesti hodin večer nezahubí všechny myši, jež jsou na lodi od zádj až ku přídě."

"Nu, a jak to provedl?"

"Hned uslyšíš....Kapitán, kterému se jeho dobrý humor vrátil, přistoupil na tento návrh a my strávili za veselí a žertů neočekávané pohostění. Ale Čuchonec, který jindy rád si dopřál něčeho dobrého, neochutnal tentokráte ani kapky, nýbrž sešel do kuchyně a zakázal všem, ať je to kdokoliv, aby tam před šestou hodinou nenahlédli...."

"Kamaráde, zapomínáš nějak svlažovat rty!" Georg podával staříkovi sklenici.

"Po delší době přišel onen zase na palubu a ač vykonával s obvyklou pílí svou práci, tvářil se přece nějak vážně a podivně....Odpoledne měli jsme, on a já, upravit tákla, která byla v nepořádku, a proto musili jsme oba do výše. Když jsme práci ukončili a slezli dolů, abychom přistoupili k páce, řekl mně: 'Poslyš, Kristiane, nepamatuješ se, že mně kapitán dal lanem proto, že jsem měl dvě lahve rumu, kterými jsem vás častoval?' 'Ovšem že,' odpověděl jsem mu, 'a co dál?' 'Nic jiného,' řekl, 'než že kapitán nikdy už nebude rozdávat výprask, a poslechni mne, Kristiane, obleč si nejlepší šaty a svlékni staré....připrav se, abys mohl na břeh, neboť než nastane den, musíme tam všichni....'

"Počkej trochu, kamaráde, jdu se podívat na palubu!"

"Co je, kapitáne?" ptal se stařík, když se Georg vrátil.

"Všechno je v pořádku, kamaráde! Za hodinu nebo za půl druhé máme Anholt v dohledu."

Georg zaujal své místo a Stormbom pokračoval:

"Když to byl Čuchonec řekl, sestoupil po jedné straně stěžně a já jsem ho následoval po druhé, nechápaje, co tím mínil. Věděl jsem, že míříme do Messiny, a proto jsem nechápal, jak máme vystoupit přede dnem na břeh a tím méně, jak on může zabránit kapitánovi, aby nedal svůj nejmilejší rozkaz. Nevím dosud, jaký vliv mělo toto předpovídání na mne, avšak takměř úplně proti svému vědomí uposlechl jsem jeho rady a oblekl si svůj jediný majetek....Když bylo šest hodin, přišel kapitán na palubu a pohlédnuv na magnetickou střelku, přistoupil k nám, k okřídlí lodnímu, a ptal se se smíchem: 'Nuže, Knute, myslím, že už nastal čas, abys nám ukázal svůj lov....' Čuchonec nepromluviv slova sešel do lodní kuchyně—a věříš-li mně nebo nevěříš, na mou námořnickou čest, vrátil se sedmnácti mrtvými krysami! Ale takového ošklivého výrazu, jaký měl jeho obličej, když skládal kořist k nohám kapitánovým, jsem do té doby neviděl, ba ani později. Kapitán smál se podivně, když velel, aby bestie byly shozeny do moře, ale smích ten nezněl nějak příjemně."

"Byl to ostatně nanejvýš sprostý nápad!" vpadl do řeči Georg. "....Ale jaký je to tam hluk a škrabot? Na mou věru, není to Sem s mou poduškou?....Jsi už tak hladov, že vykonáváš takové velké služby, abys si zasloužil trochu jídla? Ale tohle není pravý způsob, můj milý Seme: tys jednoduše chytil, nač jsi přišel, abys mne upomenul....Nu, dostaneš za to alespoň suchar."

Georg napřáhl ruku k zásuvce stolu, kde měl vždy nějakou zásobu pro svého miláčka, který se nyní spokojeně položil před krb.

"Noční hlídka byla postavena," pokračoval Stormbom, "kapitán ulehl....Čuchonec měl kormidlo a já s kormidelníkem a ještě jedním námořníkem vykonával hlídku. Kormidelník usedl na sud na straně závětří a námořník byl na stráži, a tu mně Čuchonec zašeptal do ucha: 'Vezmi, Kristiane, na chvíli do ruky kormidlo—musím něco vyřídit!' Když jsem vykonal co chtěl, usedl on na palubu, opřel záda o lodní domek a vyndal starou, sedřenou modlitební knihu, z níž při záři kapesní lampy četl tichým hlasem. Když takto uplynula krátká doba, vstal a zaujal zase své místo u kormidla....Stál jsem u zábradlí a pohlížel na moře: noc nebyla příliš temná. Když jsem tak nejlépe stál, zaslechl jsem podivné šumění, které hlavně na Středozemním moři předpovídá bouři. Kormidelník, který zaslechl toto znamení, požádal mne, abych svolal všechno mužstvo na palubu a sám šel to ohlásit kapitánovi. Ale nebyli jsme s to připevnit jedno ráhno, zachránit jedinou plachtu, neboť v tom přihnala se na nás bouře s afrického břehu. Stěžeň se zlomil jako třtina a ani takový kus plachty nezbyl, kolik je zapotřebí na poctivého jihozápadníka!"

"To jim bylo horko!" vpadl živě do toho Georg. "Co řekl kapitán?"

"Zvolal plným hlasem: "Není žádné nebezpečí, hoši—vichřice brzo přejde a my dorazíme šťastně ku břehu!" Ale vida, nemohli jsme, neboť kol druhé hodiny ranní narazila loď na francouzské pobřeží a záchrana našich životů zdála se být nemožnou. Nicméně zachránilo se přece všechno mužstvo mimo kapitána a Čuchonce. Nu, nemyslíš, že Čuchonec věděl to už dříve a že utratil krysy právě proto, že se chtěl pomstít kapitánovi obětováním vlastního života?"

"Ah nikoliv, kamaráde," řekl Georg s nedůvěřivým úsměvem, "to bych nevěřil! Vichřice a ztroskotání lodi nebylo jistě v souvislosti s nápadem Čuchonce, ačkoliv by se tak podle naší námořnické poesie zdálo."

"Nu a co to tedy bylo?" odpověděl stařík rozhořčeně. "Nesmíš zapomenout, že nežvaním jako dítě a že nejsem pověrčiv, což ty bezpochyby svou námořnickou poesií míníš. Na tomto božím světě je mnoho věcí, které náš nepatrný rozoumek nedovede pochopit. Nám dal Bůh rozum, ale neoduševnělá zvířata také dostala mnoho vlastností, kterých my postrádáme— a jsem a zůstanu vždy v tom domnění, že ona pomocí instinktu mohou mít tušení o smrti a záhubě!"

Co se Stormbom, který dosud ve sporných záležitostech uchoval si starou prudkost, zase uklidnil, shrabuje ohořelé uhlí, vydal se Georg znova na palubu, aby se přesvědčil, vykonávají-li se bedlivě všechny jeho rozkazy. Ale sotva že po té překročil kajutní práh, zvolal naň stařík vstříc:

"Nuže, ještě důkaz, ještě důkaz pro mé tvrzení—a budeš-li pochybovat ještě, prohlásím, že nejsi poctivým námořníkem!"

"Nuže, pověz jej, kamaráde—totě takřka přímé vyzvání!"

"Tak poslyš....Byla to rovněž ruská loď, škunerová brigga, vedle Elviry Kornelie nejkrásnější škuta, jakou jsem kdy viděl brázditi hladinu vodní. Kotvili jsme před Madeirou, v tichém bezvětří. Bylo to uprostřed bílého dne, když jsme my námořníci, kteříž jsme seděli u hlavního vchodu a předli, spatřili řadu nejméně padesáti krys vycházet z otevřených dvířek a přímo k okraji lodnímu, kdež celá řada, jedna za druhou, přelezly, vrhly se do moře a pluly ku břehu, pokud jsme je rozeznávali...."

"Tvrdím napřed, kamaráde, že se tohle víc podobá určitému znamení!" poznamenal Georg, zatím co stařík upravoval si dýmku.

"Počkej, kapitáne, doufám, že to také okamžitě uznáš....Tahle historie není dlouhá....K polednímu, když jsme prohlíželi pumpy, měli jsme k největšímu svému překvapení vodu na čtyry stopy vysoko. Kapitán kommandoval nás okamžitě k pumpování, avšak přes veškeru naši námahu stoupala voda tak, že nám konečně musil nařídit, abychom připravili záchranný člun a vnesli do něj nejdůležitější věci. Nu, a když naše námořní nástroje, naše vaky a něco potravin bylo vneseno do člunu, zvolal kapitán: "K člunům!" A sotva jsme odrazili od lodi do vzdálenosti jedné šňůry, již se nám naše nádherná brigga potopila....Jak mohl vzniknouti otvor v úplně nové lodi, to bylo a zůstalo ovšem hádankou....Zkrátka, otvor v ní povstal— a pověz nyní, věříš-li, že krysy tušily blížící se neštěstí?...."

"Obávám se věru," poznamenal Georg, "že se dám přemluvit, budeš li kamaráde, dále o tom pokračovat...."

Najednou je přerušil konstabel, ohlašuje, že Anholt možno už vidět a že větru přibývá.

XVIII.

"Jeden pás dolů z marsové plachty!" kommandoval kapitán, když vyšel na palubu, avšak hned po té připojil, že má být na obou stranách pás skasán, jakmile mužstvo bylo nahoře.

"Kapitáne, mlhy stále přibývá, už je stěží vidět do vzdálenosti jednoho uzlu od lodi— poslechni mé rady a přiraž k břehu!" žádal ho Stormbom, přicházeje za ním na palubu.

Georg okamžik mlčel a pohlížel na pusté moře.

Když stařík pozoroval, že se rozmýšlí, připojil ještě:

"Nemáme ani dost místa, abychom v noci pluli dál. Lépe je vyčkat zde než blíže sundu."

"Budiž tedy! Proud je zde silnější a místo k otočení menší. Pluli jsme rychleji, než jsem očekával....Otáčet!" poroučel a po té zvolal: "Konstable, dej jim pořádnou porci kořalky....Strážce u kormidla půjde si na malou chvilku lehnout, kdežto na bakordu budou mít všichni muži hlídku!"

Když se byli Georg, Stormbom a Sem s dýmkou v ústech prošli čtvrt hodinky po palubě, sešli opět dolů.

"Dejte dobrý pozor, hoši, nastane-li nějaká změna!" byl poslední rozkaz kapitánův.

"Nepověděl bys mně, kamaráde, nyní nějakou jinou historku?" žádal ho Georg, "když jsi tak umíněn a nechceš si lehnout!"

"Nu, a co tedy?....Povím ti prapodivnou událost o svém nejmilejším příteli z mládí....o Kremerovi. Ztídka kdy se o něm zmiňuji, pouze ve slavnostních případech."

"Toť tím lepší kamaráde! Alespoň osvěží se tím náš všední život."

"Nuže, jezdili jsme několik let spolu, a on byl neobyčejně obratný a řádný námořník. Se mnou navázal přátelství, o němž podal nejeden důkaz, a já—ano, já jsem nikdy nebyl takový, abych nesplácel stejné stejným. Za četných nočních hlídek, které jsme mívali vždy spolu, stali jsme se takřka jedním tělem a duší a dohodli se posléze, že vše, co máme, budeme mít ve společném majetku. Budeli možné, chtěli jsme vždycky jezdit pospolu, a budeme-li se muset jednou rozejít, měl se ten, kdo dříve zemře, ukázat druhému a ještě jiné podobné pošetilé sliby jsme si dali, jak bývá v mládí ve zvyku."

"Dobře, kamaráde, tohle— jak se zdá—jedná o duchu....Ale naše toddy je bezmála takřka netknuto— nepřipil bys, kamaráde, památce Kremerově?"

"Budiž! Právě dnes jsem vzpomínal na něho víc, než jindy....Na zdraví, starý hochu, na zdraví, Kremere, na brzké a milé shledání....Ale fouká dnes pořádně—škuta sebou zmítá značně."

Pokračování bude.

Záchvaty trvale vyléčeny. Záchvaty a nervosnost zmizí po denním užívání Dr. Kline's Great Nerve Restorer. Zašlete si pro $2.00 lahev na zkoušku. Obdržíte ji zdarma. Dr. R. Kline, Ltd. 931 Arch St., Philadelphia Pa

Proč tak znaven?

Onen stálý pocit zmalátnělosti—
Vždy znaven, ráno, v poledne i v noci,
vypravuje povídku o chorobě ledvin—
ledvin vysílených.
To působí bolesti v zádech a mnohé jiné nemoci.

Doan's Kidney Pills

Odstraňují příčinu a léčí ji,
zbavují bolesti v zádech,
lék to pro každou chorobu ledvinovou a močovou.
Schválený lidem omažským.

Pí. Kanude Thompson, 808 Douglas ul., praví: "Jest tomu bezmála již dvacet let, co jsem měla ponejprv nesnáze se zády a ledvinami, a vzdor všemu, co dovésti mohou lékaři a léky, vodlo se mi stále hůře. Jest málo lidí v sousedství, kteříž by nevěděli, jak hrozně jsem trpěla. Shlédnuvši ohlášku Doan's Kidney Pills, poslala jsem si do lékárny Kuhn & Co. pro krabičku. Po využívání jich seznala jsem, že bolest v mých zádech pominula. Nemohu nalézti dosti pádných slov, abych vyjádřila mínění své o Doan's Kidney Pills po tom, co pro mne učinily, když vše ostatní zklamalo."

Ve všech lékárnách 50c. Foster-Milburn Co., Buffalo, N.Y.

NEBRASKA CYCLE CO.

Velký výprodej šicích strojů.

Právě jsme obdrželi železniční náklad Wheeler & Wilson Ball Bearing šicích strojů a nemáme místa, kam bychom je složili proto prodáváme během tohoto týdne

100 šicích strojů.

V těchto zahrnuty jsou šicí stroje všech soustav vyráběných a to za ceny, v Omaze dosud nebývalé.

Zamýšlíte-li si koupiti šicí stroj, neopomeňte nás navštíviti.

Budeme prodávati zaručené moderní "drop head" šicí stroje pouze za..... **$15.00**

"Box top" šicí stroje z druhé ruky, ježdlo domnění našeho byly dříve laciné po $18, budou státi tento týden pouze..... **$5.00**

$10.00 šicí stroje pouze..... **$3.00**

Třicet tři čtvrtků šicích strojů, jež jsou důkladné a kteréž budou konati dobrou službu. Opatřte si jeden, umístěte jej na starý spodek a budete míti dobrý šicí stroj. Jeden..... **$2.00**

Pronajímáme šicí stroje za 75 ctů. na týden.

Opravujeme a prodáváme jednotlivé části ku každému šicímu stroji vyráběnému.

Vyučujeme zdarma šití na stroji každý čtvrtek a sobotu.

NEBRASKA CYCLE CO.,
GEO. MICKEL, Ředitel.

Telefon 1662. **Roh 15. a Harney ul,**
334 Broadway, Council Bluffs, Iowa. 612 sev. 24 ul. South Omaha, Neb.

STORZ BREWING COMPANY

—VYRÁBÍ—

v sudech i lahvích a po celém západě rozesýlá výtečný ležák.

A. N. Frick & Son Co.

Velkoobchodníci a importéři

LÍHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupci firmy: L. Kirscht Sr., Frick erbetz.

Tel. 544. **1001 Farnam ul., Omaha.**

Fred Krug Brewing Co.

OMAHA, NEBRASKA.

"Státní vzorný pivovar."

Vaří nejlepší druh ležáku

Cabinet a Extra bledé v soudkách a v lahvích.

Vyrovna se každému a žádné ho nepředčí

NAŠE ZÁSADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dovednost. Veliká pečlivost a obchodní opatrnost

NAŠE SNAHA: Uspokojiti obecenstvo.

NAŠE ODMĚNA. Stále se zvětšující obchod.

Dopisy se ochotně vyřizují dle přání.

Metz Bros. Brew'g Co.

Staří a spolehliví sládci.

Vaří a lahvují výborné pivo.

Telefon 119. **OMAHA, NEBR.**

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblíbí si zajisté naše *"GOLD TOP"* lahvové pivo. Jest lehké, perlící se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—neníť v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb paintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

SOUTH OMAHA BREWING CO., vaří a lahvují výborné pivo.

SOUTH OMAHA, NEB.

Předplat'te se na Pokrok Západu, $1 ročně.